



Comunicat de la Coordinadora Catalana per la Prevenció i Denúncia de la Tortura arran de l'article de El País intitulat "Garzón y el mito de las torturas a Terra Lliure"

La Coordinadora Catalana per la Prevenció i Denúncia de la Tortura (CCPDT), plataforma integrada per 14 entitats¹ que treballen a favor dels drets humans i en concret en la denúncia i la prevenció de la tortura i altres formes de tractes cruels, inhumans o degradants a Catalunya fa el següent comunicat arran de la publicació de l'article intitulat "Garzón y el mito de las torturas a Terra Lliure" en el diari el País².

Volem apuntar que la sentència del Tribunal de Drets Humans va representar una fita important en la denúncia de la tortura al nostre país. Cal recordar que el cas va arribar a Estrasburg perquè cap instància judicial espanyola va considerar que calia fer una investigació oficial efectiva. La sentència condemnà l'Estat espanyol per aquesta raó i va posar de manifest el mal funcionament del sistema judicial espanyol a l'hora d'abordar els casos de tortura i maltractaments.

L'article titlla les tortures que van patir els detinguts de mite, de mentida. Afirmar això, quan hi ha una sentència del Tribunal d'Estrasburg que condemna l'Estat espanyol és fer una interpretació que mereix el nostre rebuig. Considerem indigna la frivolitat d'aquesta informació quan se sap com és de difícil provar judicialment la pràctica de la tortura i el maltractaments.

L'article apunta que la mentida més estesa és aquella que diu que el jutge Garzón no va investigar les denúncies de tortura. I com a prova apunta l'informe que va sol·licitar el jutge a la metge forense, informe que apareix detalladament en la sentència d'Estrasburg i que el tribunal internacional en la sentència no va considerar que fos una investigació oficial efectiva.

S'apunta, també a l'article que "Garzón no hizo otra cosa que cumplir la ley, porque no le correspondía a él investigar las torturas". Res no justifica que un jutge miri cap a una altra banda quan pel seu davant estan declarant persones amb lesions visibles i que diuen que han estat torturades. Cal recordar, en aquest sentit, que la sentència del TEDH implica directament Baltasar Garzón i tota la cadena judicial de custòdia –metge forense i fiscal, inclosos. La bona praxi judicial per prevenir els maltractes hauria deduït testimoni de la denúncia d'un delictes greu de tortures i hagués remès diligències als jutjats ordinaris. Allò que Garzón mai va fer, que el TEDH va condemnar i que l'article d'El País obvia deliberadament.

Com a organitzacions de defensa dels drets humans i compromesos en la lluita per l'eradicació de la tortura lamentem la publicació d'articles com aquest ja que contribueixen a fer encara més difícil la tasca per l'eradicació de la tortura i els maltractaments al nostre país.

Barcelona, 29 de febrer de 2012

¹ Acció dels Cristians per l'Abolició de la Tortura - Alerta Solidària - Centre EXIL - Associació Catalana per la Defensa del Drets Humans - Associació Memòria Contra la Tortura - Associació Stop Bales de Goma - CGT Catalunya - Comissió de Defensa del Col·legi d'Advocats de Barcelona - Coordinadora Contra la Marginació de Cornellà - Institut de Drets Humans de Catalunya - Justícia i Pau - Observatori del Sistema Penal i els Drets Humans de la Universitat de Barcelona - Rescat - SOS Racisme Catalunya

² "Garzón y el mito de las torturas a Terra Lliure", El País digital, 25 de febrer de 2012, signat per Pere Rios